

prima instanță: V. Garabagiu
instanța de apel: I. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov

dosarul nr. 2ra-1439/18

ÎNCHEIERE

25 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Luiza Gafton
Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Anatolii Rimschii și Ela Rimscaia

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Cooperativei de Construcție a Locuințelor – 150 împotriva lui Constantin Volcov, Ludmillei Damaschin, Ion Damaschin, Anatolii Rimschii și Elei Rimscaia cu privire la încasarea datoriei

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2018 prin care a fost admis apelul declarat de SA „Termoelectrica”, casată hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Central din 10 mai 2017 și emisă o nouă hotărâre, prin care a fost admisă parțial acțiunea

constată:

La 27 iulie 2016, CCL – 150 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Constantin Volcov, Ludmillei Damaschin, Ion Damaschin, A. Damaschin, Anatolii Rimschii și Elei Rimscaia, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că în conformitate cu prevederile art. 40 din Legea cu privire la energia termică și promovarea cogenerării, CCL – 150, în calitate de gestionar al blocului locativ din mun. XXXXX bd. XXXXX, se află în relații contractuale cu furnizorul de energie termică SA „Termoelectrica”, care livrează agent termic pârâților în baza contractului personal.

Având în vedere prevederile pct. 8 și 8¹ din Hotărârea Guvernului nr. 1507 din 20 septembrie 2011 și art. 10, 17, 18 din Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, menționează că din cauza neachitării serviciilor prestate, pârâții au acumulat datorii la agentul termic, pentru diferite perioade de timp, fapt confirmat prin informația despre calculul și achitarea serviciilor locativ-comunale respective, prezentată de ÎM „Infocom”.

Comunică că pentru perioada de 1 octombrie 2005 – 1 decembrie 2015, Constantin Volcov a acumulat o datorie la energia termică în sumă de 1336,53 lei,

iar Ludmila Damaschi, Ion Damaschin și A. Damaschin pentru aceeași perioadă au acumulat o datorie la energia termică în sumă de 5476,45 lei.

Menționează că pentru perioada de 1 noiembrie 2011 – 1 decembrie 2015, Anatolii Rimschii a format o datorie la energia termică în valoare de 5081,19 lei, iar Ela Rimscaia – 3876,34 lei.

Remarcă că, deși lunar pârâții sunt înștiințați despre datoriile acumulate față de furnizor, făcând abstracție de la prevederile art. 617 alin. (2) lit. a) Cod civil, CCL – 150 a încercat soluționarea litigiului creat pe cale amiabilă, înaintând în adresa pârâților reclamație (pretenție) prin care a sesizat ultimii în ceea ce privește obligația lor de a achita datoriile acumulate, însă pârâții nu au achitat până în prezent sumele datorate.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 6 Protocolul 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, art. 512, 514, 530, 572, 602, 617 alin. (2) lit. a) Cod civil, art. 59, 60 Cod locativ, art. 9, 28, 150 alin. (1), 166, 167, 174-177, 248, 131 alin. (4) CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea în beneficiul CCL – 150 din contul lui Constantin Volcov a datoriei pentru energia termică în valoare de 1336,53 lei acumulată pe perioada 1 octombrie 2005 – 1 decembrie 2015, din contul Ludmilei Damaschin, Ion Damaschin și A. Damaschin a datoriei pentru energia termică acumulată pe perioada 1 octombrie 2005 – 1 decembrie 2015 în valoare de 5476,45 lei, din contul lui Anatolii Rimschii a datoriei pentru energia termică în valoare de 5081,19 lei acumulată pe perioada 1 noiembrie 2011 – 1 decembrie 2015, din contul Elei Rimscaia a datoriei pentru energia termică în valoare de 3876,34 lei acumulată pe perioada 1 noiembrie 2011 – 1 decembrie 2015, precum și încasarea în mod solidar din contul pârâților în beneficiul CCL – 150 taxa de stat și cheltuielile de judecată.

La 8 noiembrie 2016, CCL – 150 a depus cerere de concretizare a acțiunii, prin care a solicitat de a include în calitate de pârât pe Anatolii Rimschii care împreună cu Ela Rimscaia este coproprietar al apartamentului X bd. XXXXX mun. XXXXX, precum și încasarea în mod solidar de la Anatolii Rimschii și Ela Rimscaia în beneficiul CCL – 150 a datoriei pentru energia termică în sumă de 3876,34 lei pentru perioada de 1 noiembrie 2011 – 1 decembrie 2015, a cheltuielilor de judecată și a taxei de stat.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor din acțiune depusă în ședința de judecată din 3 februarie 2017, CCL – 150 a solicitat admiterea acțiunii în ceea ce privește încasarea în beneficiul CCL – 150 din contul pârâtului Constantin Volcov a datoriei la energia termică în sumă de 1336,53 lei formată până la 31 decembrie 2016, pe motiv că în perioada examinării cauzei în instanța de judecată până la 31 decembrie 2016 s-a format o datorie în sumă de 1680,21 lei, pe care pârâtul a achitat-o parțial, rămânând datoria în mărime de 1336,53 lei.

În ședința de judecată din 3 februarie 2017, CCL – 150 a mai depus o cerere de concretizare a acțiunii, prin care a solicitat excluderea din calitatea de pârât a lui A. Damaschin, ca fiind pârâtul necorespunzător, pe motiv că ultimul nu mai locuiește în apartamentul nr. X din bd. XXXXX mun. XXXXX, fiind exclus din extrasul de cont personal nr. X. Totodată, a solicitat și încasarea în mod solidar în

beneficiul CCL – 150 din contul pârâților Ludmila Damaschin și Ion Damaschin a datoriei pentru energia termică în sumă de 5476,45 lei pentru perioada 1 octombrie 2005 – 1 decembrie 2015, a cheltuielilor de judecată și a taxei de stat.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău sediul Central din 10 mai 2017 a fost respinsă acțiunea CCL – 150, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica” împotriva Ludmillei Damaschin, Ion Damaschin, Anatoliei Rimschii și Ela Rimscaia privind încasarea datoriei, ca neîntemeiată.

A fost respinsă acțiunea CCL – 150, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica” împotriva lui Constantin Volcov privind încasarea datoriei, ca fiind tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2018 a fost admis apelul declarat de SA „Termoelectrica”, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care a fost admisă parțial acțiunea.

A fost încasată din contul lui Constantin Volcov în beneficiul CCL – 150 datoria în sumă de 1680,21 lei pentru perioada 1 octombrie 2005 – 31 decembrie 2016 și taxa de stat în sumă de 50,40 lei.

A fost încasată în mod solidar din contul Ludmillei Damaschin și Ion Damaschin în beneficiul CCL – 150 datoria în sumă de 2850,05 lei pentru perioada 27 iulie 2013 – 1 decembrie 2015 și taxa de stat în sumă de 85,50 lei.

A fost încasată din contul lui Anatoliei Rimschii în beneficiul CCL – 150 datoria în sumă de 3155,16 lei pentru perioada 27 iulie 2013 – 1 decembrie 2015 și taxa de stat în sumă de 94,65 lei.

A fost încasată în mod solidar din contul lui Anatoliei Rimschii și Ela Rimscaia în beneficiul CCL – 150 datoria în sumă de 2407,19 lei pentru perioada 27 iulie 2013 – 1 decembrie 2015 și taxa de stat în sumă de 72,27 lei.

În rest, au fost respinse pretențiile ca neîntemeiate.

La 24 mai 2018, Anatoliei Rimschii și Ela Rimscaia au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului au invocat dezacordul cu decizia instanței de apel din 20 martie 2018, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Comunică că instanța de apel nu a luat în considerație lipsa unei acțiuni oblice și că SA „Termoelectrica” nu avea dreptul legal de a depune cerere de apel.

Remarcă că apelul a fost declarat de o persoană neîmputernicită care nu avea niciun drept legal pentru a-l declara.

Evidențiază că instanța de apel nu a luat în considerație și faptul că cererea de chemare în judecată a fost depusă de Emil Uncuța care nu a avut împuterniciri să semneze și să depună o astfel de cerere, deoarece acesta nu a fost ales în calitate de președinte (administrator) al CCL – 150.

Subliniază că prima acțiune este semnată de o persoană, iar cea suplimentară este semnată de o altă persoană, iar în procesul de judecată nu s-a putut explica de cine au fost semnate cererile de chemare în judecată.

Accentuează că la cererea de chemare în judecată sunt anexate ca probe calculele prezentate de ÎM „Infocom”, care nu este parte la dosar, iar documentele anexate nu sunt semnate și stampilate, nefiind indicată perioada și nici procentul

care se încasează - 5 %, 10 %, 15 % sau 20 %, fapt ce denotă ilegalitatea acestor probe prin schimonosirea calculelor.

Menționează că în acțiune se face referire la prevederile art. 514 Cod civil, art. 17, 18 din Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, art. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 707 din 20 septembrie 2011, art. 16 din Legea cu privire la protecția consumatorilor, care indică direct la încheierea unui contract între părți care ar prevedea drepturile și obligațiunile acestora așa cum indică legislația, care la moment între părți lipsește.

Declară că Emil Uncu care a semnat ambele acțiuni cu semnături diferite, conform prevederilor art. 30 din Legea condominiului în fondul locativ direct indică ca termenul de administrate nu este permis să treacă peste trei ani, apoi conform statutului și prevederilor din legea menționată, se petrece alegerea administratorului, fapt care însă a fost ignorat.

Consideră că prin faptul că acțiunea nu a fost scoasă de pe rol, a fost încălcată grav legislația.

Având în vedere prevederile art. 16 din Legea cu privire la protecția consumatorilor, susține că decizia recurată este ilegală și neîntemeiată.

La 24 iulie 2018, SA „Termoelectrica” a depus referință la recursul declarat de Anatolii Rimschii și Ela Rimscaia, solicitând considerarea recursului drept inadmisibil sau, după caz, respingerea cererii de recurs ca neîntemeiată cu menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2018.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 20 aprilie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 25 vol. II), însă careva date care ar indica la recepționarea acesteia de către recurenți la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul la 24 mai 2018 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Anatolii Rimschii și Ela Rimscaia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Anatolii Rimschii și Ela Rimscaia, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Anatolii Rimschii și Ela Rimscaia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Anatolii Rimschii și Ela Rimscaia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Luiza Gafton

Nina Vascan